

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.178/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe felperes tartózkodási címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperesi képviselő címe.; ügyintéző: jogi képviselő)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes, 21. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 8.K.702.618/2022/20. számú végzéssel kijavított 8.K.702.618/2022/18. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, támadott részét megváltoztatja, kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 985.575 (kilencszáznegyvenöt ezer-öt százhetvenöt) forintot megbízási díj jogcímén, és ezen tökeösszeg után 2017. október 16. napjától a kifizetésig napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 61.839 (hatvanegyezer-nyolcszázharminckilenc) forint elsőfokú perköltséget, az elsőfokú és kúriai fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.078 (tizenkettő ezer-hetvennyolc) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési eljárás illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2018. november 30. napjáig állt hivatásos szolgálati jogviszonyban az alperessel bűnügyi technikus beosztásban a helység1 Rendőrkapitányság szolgálati helyen. Az alperes a felperes munkaköri leírásában – a bűnügyi beosztáshoz tartozó munkaköri feladatok mellett – a körözési tevékenységet, a hivatali munkaidőben telefonhívások fogadása, kezelése, ügyfelek fogadása, kulcsdobozok kiadása, visszavételezése, ideiglenes megelőző távoltartó határozat elkészítése, őrizetbevételi határozat elkészítése és kihirdetése, fogdai befogadáshoz szükséges rendelvénnyel elkészítése, azonnali intézkedést igénylő körözés elrendelése, körözött elfogása esetén ennek rendszerben történő rögzítése, a vegyszerfelelősi, expedíálási, digitalizálási, alszámhoz rögzítési, értesítési, záradékolási feladatok végzését is felsorolta.

[2] A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő elöljárójánál, amelyben kérte a 2016., 2017. és 2018. évekre az illetményalap 100%-ának megfelelő összegű (1.049.000 forint) megbízási díj és késedelmi kamata kifizetését. Arra hivatkozott, hogy a bűnügyi technikus beosztáshoz tartozó feladatain túl többletfeladatként rendszeresen végezte a gyanúsított kihallgatásokat, tanú meghallgatásokat, megkereséseket, határozatok elkészítését, rendkívüli halálesetek vizsgálatát, bűnügyi iratok feldolgozását, bíróság elé állítást, áttételt, elutasítást és nyomozást. Az alperes parancsnoka a benyújtott szolgálati panaszt – megalapozatlanság miatt – elutasította.

[3] A felperes a szolgálati panaszt elutasító határozattal szemben keresetet terjesztett elő, melyben annak pontosítása szerint kérte, hogy a bíróság az előjáró és az előjáró parancsnok határozatait helyezze hatályon kívül és kötelezze az alperest a 2016. október 1-től 2018. november 30-ig terjedő időre 985.575 forint megbízási díj és törvényes kamata megfizetésére. A felperes a megbízási díjat egy hónap kivételével az illetményalap 100%-os mértékének (38.650 forint), a 2018. július 1-től 2018. július 31-ig terjedő időszakra az illetményalap 50%-os mértékének (19.325 forint) megfelelő összeg figyelembevételével kérte megállapítani; az alperes az elsőfokú bíróság felhívására előterjesztett védiratában a kereset elutasítását kérte, a szolgálati panaszt elutasító határozatában foglalt indokokra hivatkozással.

[4] Az elsőfokú bíróság 8.K.701.736/2020/28. számú, az alperest 50%-os megbízási díjnak megfelelő 502.450 forint megfizetésére kötelező ítéletét a Kúria Kf.VII.45.027/2022/7. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A kereset és a védirat

[5] A felperes megismételt eljárásban előadott keresete szerint a korábbi pontosított kérelmét változatlan tartalommal fenntartotta és kérte a szolgálati panaszt elutasító határozat hatályon kívül helyezése mellett az alperes megbízási díj és kamataiban való marasztalását. A megbízási díj összegét a keresettel érintett teljes időszakra 985.575 forintban jelölte meg, ezen összeg után kamatot 2017. október 16. napjától kérte. A megbízási díj havi mértékét 2016. október 1. napjától 2018. november 30. napjáig – 2018. július hónap kivételével – az illetményalap 100%-ban (38.650 forint) határozta meg; a 2018. július 1. napjától 2018. július 31. napjáig terjedő egy hónapos időszakra pedig 50%-os (19.325 forint) összeget érvényesített.

[6] Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 4. §, 11. §, 71.§, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 35. § (6) bekezdés és a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § rendelkezéseire hivatkozott. Érvelése szerint 2016. októberétől rendszeresen a bűnügyi technikai beosztásához nem tartozó, többlettudást feltételező, valamint anyagi, kértérítési felelősséget telepítő többletfeladatokat (nyomozói, vizsgálói, körözési előadói, vegyszerfelelős, bűnjel kezelő) látott el az eredeti munkaköre ellátása mellett. Hivatkozott a bírói gyakorlat alapján a jogkérdésben hozott Kúria Mfv.I.10.751/2016. (helyesen: Mfv.I.10.751/2016/4.) és a BH2018.12.346. számú eseti döntéseire. A megismételt eljárásban előadott keresetpontosításában az összecszerűség mértéke körében utalt a többletfeladat ellátásról készült, a korábban csatolt és az alperes által nem vitatott kimutatásra, amely alapján a többletfeladatokra fordított idő az eredeti beosztáshoz tartozó feladatokra fordított idő 70% át tette ki, azaz a szolgálati idejének jelentős (70%) részében az eredeti beosztáshoz nem tartozó, többlettudással és felelősséggel is járó feladatokat kellett végeznie.

[7] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy amennyiben a bíróság a felperes kereseti kérelmének jogalapját megállapítaná, a megbízási díj összegét az illetményalap 50%-os mértékében tudja csak elismerni. Az alperes kifejezetten nyilatkozott, hogy a felperes számításai helyességének elismerése az arra történő nyilatkozat megtétele, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 79. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kötelezettségének teljesítése.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság a korábbi döntésével egyezően 502.450 forint megbízási díj és annak 2017. október 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 12.560 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és akként rendelkezett, hogy a felek ezt meghaladó perköltségeiket maguk viselik.

[9] Döntését a Kp. 2. § (4) bekezdésében, 5. § (4) bekezdésében, 78. § (1) bekezdésében, 79.§ (2) bekezdés b) pontban, 85. § (1)-(2) bekezdésében, 89. § (1) bekezdés

c) pontjában, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266. § (1) bekezdésében, a Hszt. 71. § (1), (3) és (5) bekezdésében, 154. § (1)-(2) bekezdésében, 163. § (5) bekezdésében, a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésben, a BMr1. 35. § (6) bekezdésben, az ORFK utasítás 2/A. pontjában, 6/D. pontjában foglalt rendelkezésekre alapította.

[10] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes munkaköri feladatai közé nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, amelyre tekintettel megbízási díjra jogosulttá vált; a felek között nem volt vitás, hogy a felperes a perbeli időszakban a bünygyi technikai feladatain túl az általa megjelölt feladatokat ellátta; önmagában az alperes arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a felperes számításainak helyességét nem vitatta, nem tekintette a követelés jogalapjának és az összecszerűségének elismeréseként.

[11] Az elsőfokú bíróság a kereset jogalapja körében utalt arra, hogy a felperesi munkaköri leírás, az ORFK utasítás, és annak módosítása során született 33/2017. (XI. 16.) ORFK utasítás és az alperes intézkedései alapján megállapítható volt, hogy a felperes a munkaköri feladatai közé nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként: a bünygyi technikus munkaköri feladatai a bünygyi szolgálati ág feladatrendszerébe tartozó további feladatokkal ellentételezés nélkül korlátlanul nem voltak bővíthetők, ezen feladatok ellenszolgáltatás nélküli munkaköri kötelezettségként a felperes részére nem voltak előírhatók.

[12] Az elsőfokú bíróság a megbízási díj összegének megállapítása során a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdését, a BMr1. 35. § (6) bekezdését figyelembe véve döntött, a Kúria Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.45.027/2022/7. számú határozatában foglalt iránymutatásoktól nem kívánt eltérni, elfogadva azt, hogy a megbízási díj mértékének meghatározása a jogszabály által meghatározott keretek között – az eset valamennyi körülményének mérlegelésével – az elsőfokú bíróság feladata volt.

[13] A törvényszék határozatának indokolásában rögzítette, hogy mérlegeléssel határozta meg a vitatott időszakban a felperest megillető megbízási díj összegét a rendvédelmi illetményalap 50%-ban (19.325 forint) a felek által előadottakra, a Kúria iránymutatásaira és a BMr1. 35.§ (5) bekezdésére [helyesen (6) bekezdés] figyelemmel. Ekörben hivatkozott arra, hogy a felperest a munkaköri leírása elnevezése szerinti munkafeladatokkal kell a munkáltatónak ellátnia, továbbá elfogadta a felperes személyes meghallgatása során tett arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy munkaidejének 30%-át tette volna ki munkaköri leírása elnevezése (beosztása) szerinti munkafeladatai, 70%-ban jelentkeztek azok a feladatok, amelyek nem tartoztak a bünygyi technikai feladatokhoz. Mindezekre tekintettel a Kp. 89. § (1) bekezdés c) pontja alapján adott helyt a felperes kereseti kérelme azon részének, amely a megbízási díj vonatkozásában megalapozott volt, és marasztalta az alperest 502.450 forint megbízási díj és kamatai összegében és ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[14] A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesnek a keresete szerinti, azaz az eredetileg kért, késedelmi kamattal növelt, 100%-os mértékű 985.575 forint megbízási díjban, valamint a fellebbezéssel felmerült perköltségben való marasztalását kérte. Az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállását és a jogalap fennállását nem vitatta, ebben a körben érvelése szerint a törvényszék az anyagi jogi jogszabályokat, az irányadó bírói

gyakorlatot helyesen értelmezte és alkalmazta, azonban a megbízási díj összegének meghatározása során a megismételt eljárásban is fenntartotta a korábbi fellebbezésében foglalt és megismételt érveit, jogszabályi hivatkozását. Eszerint a törvényszék ismételten megsértette a Hszt. 71. § (5) bekezdésében, BMr1. 35. § (6) bekezdésében, a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 263. § (1) bekezdésében, 266. § (1) bekezdésében, 279. § (1) bekezdésében, valamint 345. § (5) bekezdésében, Kp. 78. § (2) bekezdésben foglaltakat. Az elsőfokú bíróság megbízási díj megállapítása körében elvégzett mérlegelését vitatta, hivatkozása szerint nem értékelte kellő súllyal azt, hogy ötféle többletfeladatot (nyomozói, vizsgálói, vegyszerfelelősi, körözési előadói, bűnjelkezelői) látott el az alperes által sem vitatott munkaidő 70%-át kitevő mértékben, amelynek ellentételezéseként az 50%-os törvényi minimumban meghatározott mértékű megbízási díj nyilvánvalóan okszerűtlen és megalapozatlan. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a többletfeladatok nagysága, gyakorisága, továbbá az ebből fakadó többletfelelősség tényét nem vonta mérlegelési körbe. A Kúria Kf.III.39.019/2021/5. számú döntése alapján kifogásolta a felperes által ellátott munka bonyolultságának, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényének, gyakoriságának, a szükséges többlettudás összességében való okszerűtlen és jogsértő mérlegelését. Kiemelte a beosztáshoz nem tartozó többletfeladatok mértéke arányának súlyozott figyelembevételét, amely lényegesen meghaladta a beosztáshoz tartozó feladatok arányát (70%-30%). Utalt továbbá a beosztásba tartozó feladatok munkaidőben való kihasználtságával összefüggésben az Európai Unió Munkaidő Irányelvében foglalt elvi jelentőségű joggyakorlatára, amely alapján az orvosok ügyeleti idejére ügyeleti vagy készenléti díj helyett munkabérre jogosultak.

[15] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság helyes mérlegeléssel határozta meg a perbeli időszakban a felperest megillető megbízási díj összegét a rendvédelmi illetményalap 50%-ban, figyelemmel a felek által előadottakra, a Kúria iránymutatásaira és a BMr1.35. § (5) bekezdésében foglaltakra, az elsőfokú ítélet tényállásban felsorolt többletfeladatok alapján.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[16] A felperes fellebbezése – az alábbiak szerint - megalapozott.

[17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[18] A felperes fellebbezésében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállás alapján, az irányadó jogszabályok alkalmazásával téves következtetést vont le a kereset összecszerúsége tekintetében, amikor okszerűtlen és jogszabálysértő mérlegeléssel a keresettel érintett időszak tekintetében 50%-os, a törvényi minimumban megállapított mértékű megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban kifogásolt peradatokból megállapítható tények vonatkozásában a tényállás körében a Kúria Kf.VII.45.027/2022/7. számú ítéletében foglaltak és az abban adott iránymutatás figyelembevételével bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[19] A Kp. 110.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan iránymutatást ad, amely az elsőfokú bíróságot köti.

[20] Nem volt vitás a perben, hogy melyek azok a feladatok, amelyek a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartoznak, továbbá a keresettel érintett időszakban a felperes mennyi és milyen többletfeladatot végzett.

[21] Mindenekelőtt a Kúriának a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatása körében rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a kereseti követelés jogalapja a megismételt eljárásban hozott elsőfokú ítélet elleni fellebbezési eljárásban már nem volt vitatott, emiatt a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem által behatárolt korlátokra figyelemmel a felperes által ellátott és rögzített többletfeladatokra figyelemmel annak ellentételezéseként járó megbízási díj összegszerűsége és az elsőfokú ítéletben megállapított mértéke jogszerűsége kérdésében foglalt állást a Fővárosi Ítéltábla. Ennek vizsgálata során figyelembe kellett venni a Kúria Kf.VII.45.027/2022/7. megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatását, amelyben egyrészt az alperes alapeljárásban tett nyilatkozatára figyelemmel írta elő annak tisztázását, hogy a keresetben érvényesített megbízási díj számszaki helyessége elismerésére vonatkozó nyilatkozata a megbízási díj mértékére, avagy az azt megalapozó körülményekre vonatkozott-e. Ezen alperesi nyilatkozat függvényében kellett az elsőfokú bíróságnak a Pp. 266. § (1) bekezdés alkalmazása esetére, kételye felmerülésével kapcsolatos Pp. 346. § (5) bekezdése szerinti indokait határozatában rögzíteni. Miután a megismételt eljárásban tisztázást nyert, hogy az alperes nyilatkozatát úgy kellett érteni, hogy a kereset jogalapját vitatta és emiatt a szolgálati panaszt elutasító határozat az összegszerűsége ki sem tért; illetve az alperes a perben a jogalapot vitató elsődleges, kereset elutasítására irányuló védirati kérelme mellett, csupán másodlagosan és feltételesen ismerte el – a jogalap megállapítása esetére – az összegszerűség tekintetében annak 50%-os mértékét, ezért a korábbi elismerő nyilatkozata a keresetben kimunkált összeg számszaki helyességére vonatkozott, amelyre a Kp. 78. § (2) bekezdés b) pont alapján tett nyilatkozatot az alperes. Mindezek alapján a felperes tényállításait illetően az alperes által el nem ismert megbízási díj mértékével összefüggésben a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak nem kellett a Kúria elsődleges iránymutatása szerinti, kételye felmerülése esetére előírt indokolási kötelezettségnek eleget tenni, mert az fel sem merült.

[22] A Kúria további iránymutatása alapján azonban az elsőfokú bíróságnak a nem vitatott és megállapított jogalapot követően a megbízási díj összegének meghatározása során vizsgálnia és rögzítenie kellett a megbízási díj általa elvégzett mérlegelése szempontjait a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdésre, a BMr1.35. § (6) bekezdésre figyelemmel, valamint a követendő kúriai gyakorlat (Kf.III.39.019/2021/5.) szerinti szempontok alapján. Az elsőfokú bíróság a Kúria utóbbi iránymutatásának annyiban eleget tett, hogy a döntésében rögzítette a mérlegelése során figyelembe vett felperesi nyilatkozatot (8.K.701.736/2020/18.jkv. 4. oldal 5. bekezdés) és azt, hogy az ellátott többletfeladatok mennyiségére vonatkozó felperesi kimutatásokat, valamint a felperes személyes előadását az alperes nem vonta kétségbe. Rögzítette továbbá, hogy mérlegeléssel határozta meg a perbeli időszakban a felperest megillető megbízási díj összegét a rendvédelmi illetményalap 50%-ban ezen tények, valamint a Kúria iránymutatásai és a BMr1. 35. § (5) bekezdése [helyesen (6) bekezdés] és a tényállásban felsorolt többletfeladatok alapján.

[23] A Kp. 78. § (2) bekezdése előírja, hogy a bizonyítási eljárás lefolytatását követően az elsőfokú bíróság feladata, hogy a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékelje. Figyelemmel arra, hogy jelen esetben megelőző eljárás lefolytatására nem került sor – nem megelőző eljárás a szolgálati panasz eljárás, mivel annak során nincsenek jogszabályban rögzítve a tisztességes

eljáráshoz való jog alapvető garanciái [1/2022. (VI.8.) KK vélemény] –, a perben jelentős tényeket az elsőfokú bíróságnak a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése értelmében a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint kellett megállapítania. Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdése szerint tartalmaznia kell – egyebek mellett – a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

[24] Az elsőfokú bíróság megbízási díj mérlegeléssel megállapított mértékére vonatkozó döntése az alábbiak szerint nem okszerű és nem felel meg az irányadó bírói gyakorlatnak sem:

[25] A megbízási díj havi mértékének meghatározása eredendően az alperes feladata lett volna, ennek hiányában azonban a perben arról az elsőfokú bíróságnak kellett döntenie a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott, a rendvédelmi illetményalap 50-200%-os határértéke között.

[26] Jelen esetben a felperes – egy hónap kivételével – a rendvédelmi illetményalap 100%-ig terjedő megbízási díjra tartott igényt, az elsőfokú bíróság ítéletében döntésének alapául a Hszt. 71. § (5) bekezdés, a BMr1. 35. § (6) bekezdés rendelkezéseire hivatkozással, lényegében a többletfeladatok 70%-os mértéke alapján határozott.

[27] Az irányadó bírói gyakorlat szerint (Kfv.VII.37.780/2020/5., Kf.III.39.472/2021/5. – BHGY K-KJ-2021-926) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg; a Kúria Kf.III.39.019/2021/5. számú döntése (BHGY K-KJ-2021-769) alapján a megbízási díj összegének meghatározásához a mérlegelés szempontjait a BMr1. 35. § (6) bekezdése többek között a munka bonyolultságában, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényében, annak gyakoriságában, a szükséges többlettudás függvényében határozza meg. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva lehet arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladat milyen mértékű megbízási díjat von maga után.

[28] A felperes által hivatkozott EU Munkaidő Irányelvben foglaltak az eltérő jog-és ténykérdések megítélése, jogszabályi környezet miatt a megbízási díj megállapítása során nem alkalmazhatóak, azonban helyesen érvelt az elsőfokú bíróság téves mérlegelésére vonatkozóan azzal a felperes, hogy a perbeli időszakban az eredeti bűnügyi technikai beosztása mellett, egyszerre több más beosztásba tartozó feladatot látott el, összesen a munkaidő 70%-át kitevő mértékben. Figyelembe kellett venni, hogy 2016. október 1. és december 31. között átlagosan három helyszíni szemlén vett részt havonta, míg bűnügyi nyilvántartásba vételt havonta hét alkalommal végzett; 2017 évben átlagosan havi négy helyszíni szemlén vett részt, míg nyilvántartásba vételt havonta kilenc alkalommal végzett; 2018. január 1-től november 30-ig, átlagosan négy helyszíni szemlén vett részt, valamint hat személy nyilvántartásba vételét végezte el. A felperes a megismételt eljárásban csatolta a havi bontásban részletezett többletfeladat-kimutatását, részletezve az ügytípusok szerinti feladatokat, helyesen hivatkozott arra is, hogy a nyomozói feladatok ellátásához szükséges többlettudás (nyomozói tanfolyam) magasabb képzettséget és felelősséget is feltételez,

valamint értékelni kellett a bűnjelkezeléssel történő megbízás során rá háruló anyagi és kártérítési felelősséget.

[29] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítéletben megállapított 50%-os mértékű megbízási díj indokolatlanul alacsony, ezért az elsőfokú bíróság döntését részben, a megbízási díj összege tekintetében a másodfokú bíróság – a Kp. 109. § (2) bekezdés alkalmazásával – megváltoztatta és az alperest 502.450 forint helyett a felperes által igényelt, - a 2018. július hónap kivételével - 100%-os mértékű, 985.575 forint és annak középarányos, azaz 2017. október 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. A másodfokú bíróság döntése folytán a felek perköltségviselése tárgyában hozott elsőfokú ítéletet az alábbiak szerint változtatta meg és állapította meg az alperest terhelő perköltség összegét.

[30] A másodfokú bíróság ítélete alapján a felperes teljes mértékben pernyertes lett, erre figyelemmel az alperes köteles viselni a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1)-(2) bekezdései, 83. § (1) bekezdése alapján a felperes (Kúria előtti másodfokú eljárás során felmerülő összeget is magába foglaló $(49.279+12.560=)61.839$ forint elsőfokú, továbbá az ítéltábla előtti másodfokú eljárás során felmerült 12.078 forint költségét, amit a Fővárosi Ítéltábla a felszámított és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1)-(2) bekezdés a) pontja figyelemmel, a pertárgyérték alapulvételével állapított meg.

[31] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 42.§ (1) bekezdés a) pont és 46. § (1) bekezdése szerint számított első- és másodfokú eljárásban felmerült illetékeket $(100.490+38.650=)139.140$ forint) Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességet élvező alperes helyett a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[32] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. október 25.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Gyöngyvér s.k.	Margit
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró	